

פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׁרָה

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׁרָה - מִיְהוּ בֶן עֲלִיָה

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסירא אפרים וב"ב
י.מ.ש. כדורי
חיים בן בכוריו

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה שמאל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונו בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זארה שאול בן סילביה
דוד בן זזה יעקב בן אסתר
עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

"וַיִּקֶם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ" (בראשית כג, ג)

ללמד. והתאמץ בכל כוחו לשמור על שגרת יומיו בעבודת הבורא.

גם כשהתגברה מחלתו - נשאר איתן ברוחו, כחייל העומד על משמרתו, משכים לתפילת ותיקין, זאת לאחר שהיה לומד תורה מדי לילה עד השעות המאוחרות ומשמר את שגרת יומו, למען מי שאמר והיה העולם. הצטיין במידות ובאצילות מופלאה. האיר פניו לכל אדם והטה אוזן קשבת לכל מי שפנה אליו ואף אנשים רבים נעזרו בו ונתמכו על ידו באופן משמעותי, ותמיד עשה זאת בהצנע לכת לבל יפורסמו הדברים אף לבני משפחתו.

היה זה בתשעה באב, כשנזקק לקבל טפול רפואי במוקד קופת-חולים, והיות וביום זה מרבית הרופאים אינם עובדים, נשטרך תור ארוך לרופא. רבי אביגדור, למרות היותו חלש וחולה, עמד על רגליו כשעה וחצי! היות שחשש, כי אם ישב תתעורר בעיה של מראית העין, למי שיראהו יושב בתשעה באב על גבי כסא ולא על הרצפה, ולמרות היותו חולה שיש בו סכנה, נשאר עומד על רגליו, וכמובן, לא ההין בדעתו לבקש לעקוף את התור!

הרי לפנינו דוגמא מופלאה לאדם גדול, המתעלה גם בזמנים קשים, כשהדבר כרוך במסירות נפש וגוף של ממש!

כזה היה אברהם אבינו ע"ה, בכל מצב ובכל זמן ידע להמשיך ולעבוד את הבורא עם כל הניסיונות והמצבים הקשים שעבר. ועלינו לדעת, שכוחות נפש אלו נטועים בכל יהודי, היות ואנחנו בני בניו של אברהם אבינו.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

ישנם אנשים, שכאשר נחת עליהם אסון ל"ע, הם מלאים טרוניה וכעס על כל העולם, ולפעמים, חלילה, אף כלפי שמיא, והדבר גורם להם ירידה ממדרגתם הרוחנית. לא כן אברהם אבינו ע"ה, גם כשמתה עליו שרה אשתו, הייתה לו תקומה- "וַיִּקֶם אַבְרָהָם (בראשית כג, ג)", כלומר גם ממצב זה אשר רעייתו נפטרה בחטף- הוא רק עלה והתעלה.

כזה היה הגאון רבי אביגדור נחמיה פוזן זצ"ל, ששימש שנים ארוכות כמשגיח בישיבת "מעוז חיל" לצעירים בשכונת בית וגן בירושלים, נתן את נשמתו בעבורם והשקיע את תמצית חייו בחינוך התלמידים - ואשר נתבקש לבית עולמו בערב שבת חוה"מ ה'תש"ע והוא בן 63 שנים, לאחר שבועות ארוכים של בדיקות מקיפות והטלטלות בין תקווה למצב הפוך, הנה הגיע הרגע המר בו הרופא מבשר- בגופך מקננת המחלה הנוראה!

מה עושה יהודי ברגע זה? נוחת למעמקי הייאוש והדיכאון?

לא אדם כרבי אביגדור! הדבר החשוב ביותר עבורו, הייתה השאלה, ששאל את הרופא, האם יוכל להמשיך בסדר יומו העמוס בעבודת השם, הכולל למוד תורה ומסירת שעורים בהלכה למאות בנות ישראל, כפי שנהג במשך שלושים שנים בסמינר "החדש" בראשות הרב ישעיהו ליברמן שליט"א בירושלים, ובמקביל, בסמינר "נווה ירושלים".

כאשר ענה לו הרופא שלדעתו, בד בבד עם הטיפולים יוכל להמשיך לשמור על סדר יומו, ואף ללמד- לשמע תשובה זו, הוא היה מאושר באדם, וכשהתקשר לילדיו לספר אודות מחלתו, טרח מיד להרגיע ש"ברוך ה' אוכל להמשיך

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

15/11/2014		כ"ב חשוון תשע"ה	
פרשת חיי שרה			
הפטרה: "הומלך דוד"- מלכים א א'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:51	17:16	16:06	
17:46	17:13	16:22	ת"א
17:46	17:13	16:22	חיפה
17:50	17:16	16:26	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

שאלה: ?
תשובה: !

כיצד יש לנפות את הקמח ומה דין המאכל אם אפה ללא ניפוי?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

בחנויות נמכרות נפות "משי" בגדלים שונים של צפיפות חורים, ולא כל הנפות הן בצפיפות המומלצת, לכן מומלץ לרכוש נפות עם אישור מוסמך על מידת צפיפות רשת הנפה. המידה הרצויה של צפיפות רשת הנפה היא - 70 מש [דהיינו: בשטח של 2.5 על 2.5 ס"מ יש 70 על 70 חורים]. **הערה:** מדובר נפה שיש בה 60 חורים לאינטס [2.5 ס"מ מ"ר] ונפה זו עוצרת גם את ביצי התולעים. ויש המהדרים לקחת נפה 75 מש. נפה "חשמלית" שיש לה רשת של 70 מש כנדרש, כשר לכתחילה לנפות בה קמח.

השימוש בנפה מותיר הצטברות של קמח, ובמיוחד במקום חיבור הרשת למסגרת. ולכן צריך להקפיד מאוד על נקייון הנפה, כיון ששאריות קמח בנפה יגרמו להוצרות תולעים שיתערבו אחר כך עם קמח חדש שינופה בו, וכל המאמץ לנפות את הקמח יהיה לשווא. **אופן הניקוי:** לאחר הניפוי מנערים היטב או מברשים את הנפה להסרת שאריות קמח. וכאשר ניתן לפרק את המסגרת מהרשת, יש לפרק לפני הניקוי. וראוי להשתמש בנפה שכולה ברזל. **מקורות:** בא"ח (נשא אות יח), ספר הכשרות בהלכה (עמוד רכג). קמח מנופה המגיע באריזת וואקום, חנקן [מילוי אוויר] שוב אינו מתליע.

אם שכח ולא ניפה את הקמח, אם נותר מאותו קמח, בודקים את הנשאר, אם נמצא נקי- מותרים באכילה. נמצא בו אפילו תולעת אחת, ראוי להחמיר. **מקורות:** הגר"ש וואזנר בקובץ מבית לוי ח"ד (עמוד קנח). ועיין בחזון איש (יו"ד סימן יד אות ו) שלעיסה בזמן האכילה יכולה להצטרף להחשב ספק נימוח, משום ריסוק השיניים. וכ"פ וכ"כ בספר דרכי תשובה (סימן ק סק"ב).

אולם כאשר לא נותר כלל קמח, מותר באכילה. **מקורות:** עפ"י תשובת הרשב"א ח"א (סימן קיג) היות והקמח אינו מוחזק להיות מתולע, ואינו אלא מיעוט המצוי שיש בו תולעים. וקיימ"ל במיעוט המצוי שאם לא בדקוהו יש להתירו בדיעבד מעיקר הדין. וראה בשו"ע (יו"ד סימן פד ס"ט) וש"ך (ס"ק ט). וכתב הט"ז (יו"ד סימן פד ס"ק יז) פת שנאפתה מקמח שלא נודע אם התליע מותרת דהוי ספק ספיקא, ספק שמא התליע, ואת"ל התליע שמא נימוח בתנור. וכן העלה הגרש"ז אויערבאך בספר הליכות שלמה – מועדים (פ"ז אות ב) ודלא כהפרי חדש (שם ס"ק לג) הסובר שתולעת אינה נמחית אלא נקלית ואסור, וטפי מסתבר למימר שנימוח בשעת עריכה ולישה. ובשו"ת תשובות והנהגות ח"ג (סימן רב) כתב להתיר ואף כאשר נמצאה תולעת לאחר האפיה לא ברור לאסור, היות ומן התורה בריה בטלה ברוב, אזי בלא נודע התולעת עד אחר אפיה ויש ספק אם פירש, כשמונח בכלי הרוצה להקל כהפרי חדש [לענין גדר פירש] אין מוחין בידו. וע"ע בשו"ת תשובות והנהגות ח"ג (סימן רב).

זווג משמים

כשהיה הגאון רבי משה סופר (שרייבר) הידוע בכינויו ה'חת"ם סופר' צעיר לימים, החלו לחפש אחר בת זיווגו ומשלימת נפשו. חיפשו בכל העיר נערה צדיקה ויראת ה', אשר יש לאביה אמצעים וממון, וזאת על מנת לאפשר לבחור ה'עילוי' להמשיך להתמיד בלימודו ולהיות לגדול ישראל.

והנה, השדכן הציע לרבנו נערה צדיקה ויראת ה', אשר למרות שאביה, שהיה אב"ד חשוב, נפטר לפני כמה שנים, התחייב גיסה לממן את כל צרכיהם, על מנת שיוכל החת"ם סופר להמשיך ולשקוד על התורה. הצעה זו הושבה בחיוב.

נקבע מועד לחתונה והכל התכוננו למעמד הגדול. לא חולפים ימים, והממשלה חוקקה חוק חדש הקובע, כי **כל מי שלא נולד במדינה - אסור לו להתגורר בה וחייב לעזבה מיד**. ר' משה שלא היה יליד הארץ, הבין, שיצטרך הוא לעזוב את הארץ עם אשתו לעתיד, ובעקבות כך חושש היה, שמא לא יקבל תמיכה כספית מהגיס, עקב המרחק הגיאוגרפי הרב, שיווצר ביניהם.

החת"ם החל להתלבט, האם כדאי להתחתן עם הנערה או לא, שהרי אם לא יזכה לתמיכה כספית, ייאלץ הוא לעבוד ולא יזכה ללמוד ולגדול ולעלות במעלות התורה הקדושה, ולמה לו חיים, אם לא יזכה לכך. לכן, שלח הוא שאלה מכריעה זו לרבו, הגאון רבי פנחס הורביץ הידוע כבעל ה'הפלאה'.

עוברים שבעה חודשים! ולא מתקבלת שום תשובה מ'בעל ההפלאה'. הבין רבנו, שכנראה רבו הגדול מסרב לקחת אחריות כה כבדה, ולאחר חשיבה מחודשת החליט החת"ם לקיים את הנישואין בזמנם, וה' יעזור, שאכן יקבל המימון מהגיס. והנה, הגיע יום החתונה, והצדיק נשא לאשה את הנערה הצדיקה מרת שרה מלכה (בתו של הגאון ר' משה ירוויץ מפרוסניץ), בתקווה שיזכה לתמיכה כספית מהגיס, גם כאשר ייצא הוא מהמדינה ויהיה במרחק עצום ממנו.

והנה, חולפים ימים ספורים אחר החתונה מקבל הוא מכתב מרבו ר' פנחס הורביץ, שכותב לו: **"קיבלתי את מכתבך, והחלטתי היא, שצריך אתה לא להינשא לה. ובוא לגור עימי!"** כשראה זאת רבנו, הביט כלפי שמיא ואמר: "לא סתם עיכב הקב"ה את המכתב של רבי – אין זה, כי אם זוהי בת זיווגי הראויה לי, ועיכב הבורא את המכתב, שלא יגיע לידי בזמן על מנת שאשא אותה לאשה". לא חלפו ימים ספורים, והממשלה הודיעה, כי חוק המלכות בוטל, ואף מי שלא נולד במדינה יוכל להמשיך לשהות בה. וכך זכה החת"ם סופר להעפיל בדרגות התורה הקדושה ולהתעלות בדרכה, תוך כדי שהוא נתמך ע"י הגיס.

מנזרים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו" – נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	507 גליון	פרשת חיי שרה כ"ב חשוון תשע"ה גליון 507

האדמו"ר רבי גדליה משה גולדמן מזוועהיל זצ"ל: נולד בזוועהיל בשנת ה'תרמ"ז (1887). נפטר בירושלים ב-כ"ד חשוון ה'תש"י (1949). חי כ-62 שנים. עוד בצעירותו הוסמך להוראה ע"י גדולי הדור ובראשם ר' חיים סולביצ'יק מבריסק. בגיל 22 כיהן כרב הרשמי בזוועהיל. נודע כבעל מוח חריף, שנון ושקול בדעותיו. **בעל רוח-הקודש**. מלומד בנסים. רבים פנו אליו לקבל ממנו עצה ותושייה. ענוותן.

עקב פעולותיו הרבניות הואשם ע"י הסובייטים והוגלה לסיביר. בשנת ה'תש"ה (1945) נתמנה כאדמו"ר ובשנת ה'תרצ"ז (1937) עלה לא"י אהב כל יהודי במסירות נפש. פעם אחת אמר: "אני אינני כמו אבי. אבי מוכן למסור נפשו בשביל

יהודי- ללכת מן העולם במסירות נפש ממש, אולם אני אינני מוכן לכך עדיין- **מוכן אני, רק שיחננו לי את הידיים והרגליים בשביל יהודי**". קודם הסתלקותו אמר לסובביו: "אני מפחד משום דבר אחר, כי אם מדברי דוד המלך ע"ה (תהלים טו): "מי יִשְׁכַּן בְּהַר קָדְשְׁךָ וְגו' לֹא עֲשֶׂה לְרַעְהוּ רָעָה, מִזֶּה אֲנִי חוֹשֵׁשׁ, שְׂמֵא עֲשִׂיתִי או גִּרְמַתִּי רַעַה לְמִישֵׁהוּ..."

אף היום לאחר פטירתו, ישנה סגולה בדוקה וידועה, כי כל מי שפוקד את ציונו בבית הקברות בשיח באדר (סמוך לבניין הכנסת בירושלים) שלוש פעמים: בימים שני, חמישי ושני ומבקש דבר מה - נושע על ציונו הקדוש. ורבים נושעו וראו ניסים גלויים הן בזיוגים, בזרע בר-קיימא, מציאת עבודה, הצלחה, פרנסה, חינוך ילדים וכו'.

אביו: האדמו"ר ר' שלמה. **ילדיו:** האדמו"ר ר' מרדכי (השני- שימש אחרי אביו באדמור"ת), ר' נח, בתו מרת שרה (נישאה לר' משה אהרון כ"ץ- ראש ישיבת ראדזין בירושלים), מרת אדל הדסה (נישאה לר' שואל סתיו), בת נוספת (נישאה לר' מרקוביץ)

● יפר הרה"ח ר' יהודה לייב סלונים שליט"א סיפור מופלא המלמדנו מהי מעלתה של קבלת ייסורים באהבה ועד כמה צריך להיזהר שלא לבעט בייסורים, ומעשה שהיה - כך היה:

"בעת המלחמה בעיה"ק ירושלים בשנת ה'תש"ח (1948) התחבאנו כולם במקלטים. אחד המקלטים בשכונת בית-ישראל שבירושלים היה באותו מקום שהיום בית-המדרש של חסידי סלונים ברח' רבי שלמה מזוועהיל, שם הצטופפנו כמו רבים מתושבי השכונה ובתוכם גם אבי האדמו"ר רבי מרדכי חיים מסלונים זצוק"ל. זכינו שגם הרה"ק רבי גדליה משה מזוועהיל זיע"א היה עמנו. וישב בפנינת המקלט ולמר בהתמדה. ולא היה נראה עליו, כי נמצא בשעת מלחמה, אהבת התורה השכיחה ממנו את כל הדאגות, ומה גם אשר היה מלומד בייסורים, ובשבילו לישב בחושך וללמוד היה דבר, שכבר התרגל לכך בעת שהתגורר בעירת זוועהיל ברוסיה, **ובעת שישב שבע שנים במאסר בסיביר. ימים מהם גם ביצונק**."

"בין אלו שנכנסו למקלט לחפש מסתור מפני הפגזים הייתה אשה אחת אשר ל"ע הייתה מרה נפש ולקתה קצת בשכלה, ובעת שישבה שם הייתה מתקיפה מדי פעם בצעקות את דרי המקלט, ובכל פעם היה אחד מדרי המקלט ה'קרוב' למוצא שפתיה ופותחת את חרצובות לשונה, **והייתה פוגעת ועולבת ללא רחמנות**, והאנשים הרגישו מאד שלא בנוח, וגם כי ידעו, שאין ממש בדבריה. האנשים ישבו שם על ביתם וילדיהם ולא היה נעים כלל לקבל מקלחת של צוננים מפיה. **יום אחד, הרגישו יושבי המקלט, כי הגדישה את הסאה ואי אפשר עוד להבליג וכי הגיעו מים עד נפש**

"הוחלט ביניהם, כי בלית ברירה יוצאו אותה מהמקלט ושתלך לחפש ערי מקלט אצל מי שמעוניין לשמוע את דבריה. לפני שניגשו לבצע את התכנית אמרו דיירי המקלט זה לזה, כי אין זה מהנכון לעשות כזה צעד בלא לשאול את פי הרה"ק רבי גדליה משה, אשר יושב שם עמם במצר".

"כאשר ניגשו לפני הרה"ק ואמרו לו, כי הגיעו מים עד נפש ואי אפשר עוד להבליג על הביזיונות שעוברים כאן מדי יום דיירי המקלט ומשפחותיהם, והציעו לפניו את התכנית, שעומדים לעשות בעוד כמה דקות - השיב להם הרה"ק: 'מי אני שאומר לכם מה לעשות, ובכלל מה באתם אליי לשאול? אך לפני שתרצו לבצע את זה, אבקש מכם, לשמוע סיפור על אבי הרה"ק רבי שלמה שנסתלק לא מזמן, לפני שלוש שנים, וכולכם הכרתם אותו!."

"בעת שהתגוררנו בזוועהיל חלתה אחותי ע"ה, וכאשר בא אבי לבית וראה את מצב בריאותה שמחמיר, אמר שהולך לחפש ביזיונות, כדי שיזכה על-ידי זה לרפואתה. וכך היה, אבי היה אפטרופוס מטעם ה'תלמוד תורה' על שכירות של כל מיני דירות וחנויות בעיירה, והלך לחנות של אשה אחת בשוק והזכיר לה, שכבר כמה חודשים לא שילמה על החנות ששכרה ואמנם עד עתה לא הזכיר לה על החוב, אך בינתיים החוב הולך ומצטבר".

"מיד החלה האשה לצעוק עליו, כיצד אינו מתבייש לבקש ממנה כסף על השכירות, ובתוך דבריה ביישה אותו: וכי חושבים אתם שאתם רבי? וכו', ובצעקתה, כי גדלה, הגיעו מיד הרבה אנשים מבאי השוק ועמדו סביבו והקשיבו, ואבי עמד ושתק והקשיב לכל דבריה ולא השיב לה כלום. כמובן, ביזיונות לא חסרו לו מהמעשה, ובא לביתו בשמחה רבה ובישר שבעז"ה הבת תבריא בקרוב, כי ע"י הביזיונות פעל עבודה רפואה, וכך היה. אחר תקופה חלתה, שוב והלך שוב לחפש ביזיונות ולא עלתה בידו בשום אופן למצוא ביזיונות, ושב לביתו בשברון לב ביודעו, כי מן השמים נגזרה הגזירה, ואכן נסתלקה אז אחותי ע"ה לבית עולמה".

אמר להם רבי גדליה משה: 'בימים האלו שעלה המוות בחלוננו והמצב מסוכן, ואי-אפשר לצאת מהמקלט לחפש ביזיונות, הביאו לנו את הסגולה של הביזיונות לתוך המקלט, ואיה השכל שלכם להוציא את זה החוצה?!'."

צלילי התזמורת מתנגנים בנעימה שקטה אך עליזה, משתלבים בשולחנות הערוכים כל טוב. המחוננים מסתובבים נרגשים בין האורחים הרבים ומחליפים לחיצות ידיים חמות. יושב לו ראובן באחד השולחנות הצדדיים באולם השמחות. הערב נחגגת חתונתו של בנו הבכור של השכן בבניין שממול. לעת עתה השולחנות עדיין ריקים בחציים, ודאי יתמלאו הם בזמן הקרוב. ראובן אינו מכיר איש מבין הסועדים, ואשר על כן בוחר הוא לשבת לבדו בשולחן, וזאת בתקווה שבדקות הבאות יכנסו שכניו ומכריו ויבואו לשבת עימו.

מביט ראובן ימין ושמאל ומבטו נודד לכניסה לאולם בתקווה ובצפייה, אולי יזהה אי מי שיארח לו לחברה. עוברים רגעים מספר וכשהוא שולח שוב מבט חטוף לעבר הכניסה, הוא מבחין בדמות אצילית אפופת הוד נכנסת לאולם. ראובן מאמץ את עיניו. האמנם? היתכן? היתכן שאין עיניו מטעות אותו, וברגע זה ממש נכנס לאולם אחד מצדיקי הדור? הרי זהו ר' משה יעקב רביקוב צוק"ל, המכונה בפי כל "הסנדלר". איככה זכו בעלי השמחה לארח בחתונתם צדיק עצום שכזה המפורסם בברכותיו, בגאונותו בתורה, ביראת השמים ובענוותנותו המופלגת?

פליאתו של ראובן הופכת לתדהמה של ממש, כשהוא רואה ש"הסנדלר" מתקרב ופוסע דווקא לעבר שולחנו הוא. ראובן קופא לרגע על מקומו, לא יודע נפשו ומרגיש פעימות לב מואצות, כשר' משה יעקב, "הסנדלר", מתיישב לא פחות ולא יותר דווקא לידו! איך, איך זוכה הוא בזכות שכזו, שגדול הדור, צדיק שכזה יושב לידו? ראובן מתעשת מיד ומחליט על אתר שהזדמנות פז שכזו אסור להחמיץ. הוא מוכרח לנצל רגעים מרוממים אלו ולשמוע דבר מה מפי הצדיק.

"בבקשה כבוד הרב", פונה ראובן בקול רועד לר' משה יעקב. "אני רוצה לנצל הזדמנות זו, שבה אני יושב ליד כבוד הרב. אנא, בבקשה, יגיד לי הרב "וורט" קצר, איזה דבר תורה, חיזוק שאוכל לקחת עימי לימים יבואו. תקופה לא קלה ל"ע שוררת עתה בבית, זקוק אני עד מאוד לדברי חיזוק מהרב, ישיבו נפשי".

מסתכל ר' משה יעקב בבן שיחו ומבט חודר לו, עמוק. שותק לרגעים ואז שואל הוא בתמיהה עצומה ובמעין תוכחה: "מה? דברי חיזוק אתה מבקש? היודע אתה שבעיירת הולדתי היה יהודי שהיה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי. ואתה, אצלך זה כלום?".

ראובן מיודענו היה בטוח, שאוזניו מטעות אותו, שמא אינו שומע נכון את דברי הרב והמוזיקה שברקע מטשטשת את הנאמר. "יואיל נא רבי לחזור על הדברים", מבקש בלחישה. "כן, כן", חוזר ר' משה יעקב בקול רם ובטוח. "אמרתי שבעיירת הולדתי היה יהודי, שהיה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי. ואתה, אצלך זה כלום?".

קעת היה ראובן מבולבל ונסער לחלוטין. והרי ידוע הסנדלר בענוותנותו המופלאה, שאין לה אחר, פשטותו היתה לשם דבר ומידותיו הנאצלות היו מושא להערצה. אך בטרם היה סיפק בידו של ראובן לשאול דבר מה, חזר ר' משה יעקב והפעם בקול רם יותר: "השומע אתה? בעיירת הולדתי היה יהודי, שהיה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי. ואתה, לכלום נחשב הדבר בעיניך?".

ואז, מניח ר' משה יעקב יד רכה על כתפו של ראובן, מביט בו בעיניו הטובות, המלאות ים של טוהר וזכות ומסביר: "כן, בעיר הולדתי היה יהודי עיוור... יהודי זה היה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי, או כל אדם אחר. היה מוכן להזיל הון מכספו כדי להשיב את האור לעיניו. ואתה ידידי, מתנת הראייה שהעניק לך הבורא, לכלום היא בעיניך? האם היום כבר הודית לבוראך על מצלמה מופלאה זו שראייה שמה? כבר שרת שיר תודה לאביך שבשמיים ויצאת בריקוד על האוצר שברשותך?".

"דע לך", מנמיך את קולו כממתיק סוד, "אם ברצונך לחיות חיים מלאי אושר ושמחה, זכור תמיד להודות לה' על המתנות הפשוטות, לכאורה, שהוא מעניק לך. על החיים, על הבריאות ועל אינספור טובות וחסדים. לאחר הודיה שכזו תחוש נינוח, רגוע, שמח ומאושר ותוכל להתמודד טוב יותר עם מצוקות העיתים".

לוחץ ר' משה יעקב את ידו של ראובן בחמימות, מקווה, שדבריו הותירו רושם על בן שיחו ובענוותנותו האופיינית יוצא מן האולם, מותיר אחריו את ראובן מחויך, נושא עיניו לשמיים ולוחש: "תודה".

לו נשכיל ונבין זאת, ונודה למי שאמר והיה העולם על כל הטובה, שמרעיף עלינו בכל צעד ושעל. עד כמה בורא העולם מרבה בטובתנו. עד כמה לא מובנים מאליהם הבריאות, הפרנסה, המשפחה וכל מה שעוטף אותנו. על הצורך האמיתי להתבונן בכל הטוב שגמל וגומל עימנו הקדוש ברוך הוא בכל צעד ושעל.

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצבה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>
---	--	--	--	---